

בינגו

הכלב הקטן

אנה סטודרט
ציורים ברטה א. האדר
1930

שמי בינגו

כך אומרת בטי והיא
צריכה לדעת.

אני כלב קטן וטוב

גם בטי ובוב חיים כאן.

אני חי בבית שלנו.

יש גם גן בבית שלנו.

בוב מלמד אותי תעלולים.

אנו משחקים כאן.

**זה מקום טוב להסתיר
עצמות.**

אבל אינני יודע מדוע
מישהו רוצה לשחק עם
בובות.

תופסת היא משחק טוב,
גם מחבואים.

**לו לא מטילדה – מטילדה
היא בובת סמרטוטים.**

**הכל יכול היה להיות טוב
בביתנו**

אבל בטי אוהבת אותה.

היא לא חברה שלי,

כמו שהיא אוהבת אותי.
זה פוגע ברגשות שלי.

לפעמים אני חושב שבטי
אוהבת מטילדה בדיוק

מטילדה נוסעת בה מדי
בוקר.

לבטי יש עגלה קטנה.

אז אני לועס אותה קצת.

**אני רץ אחריהן ומושר
מטילדה מהעגלה.**

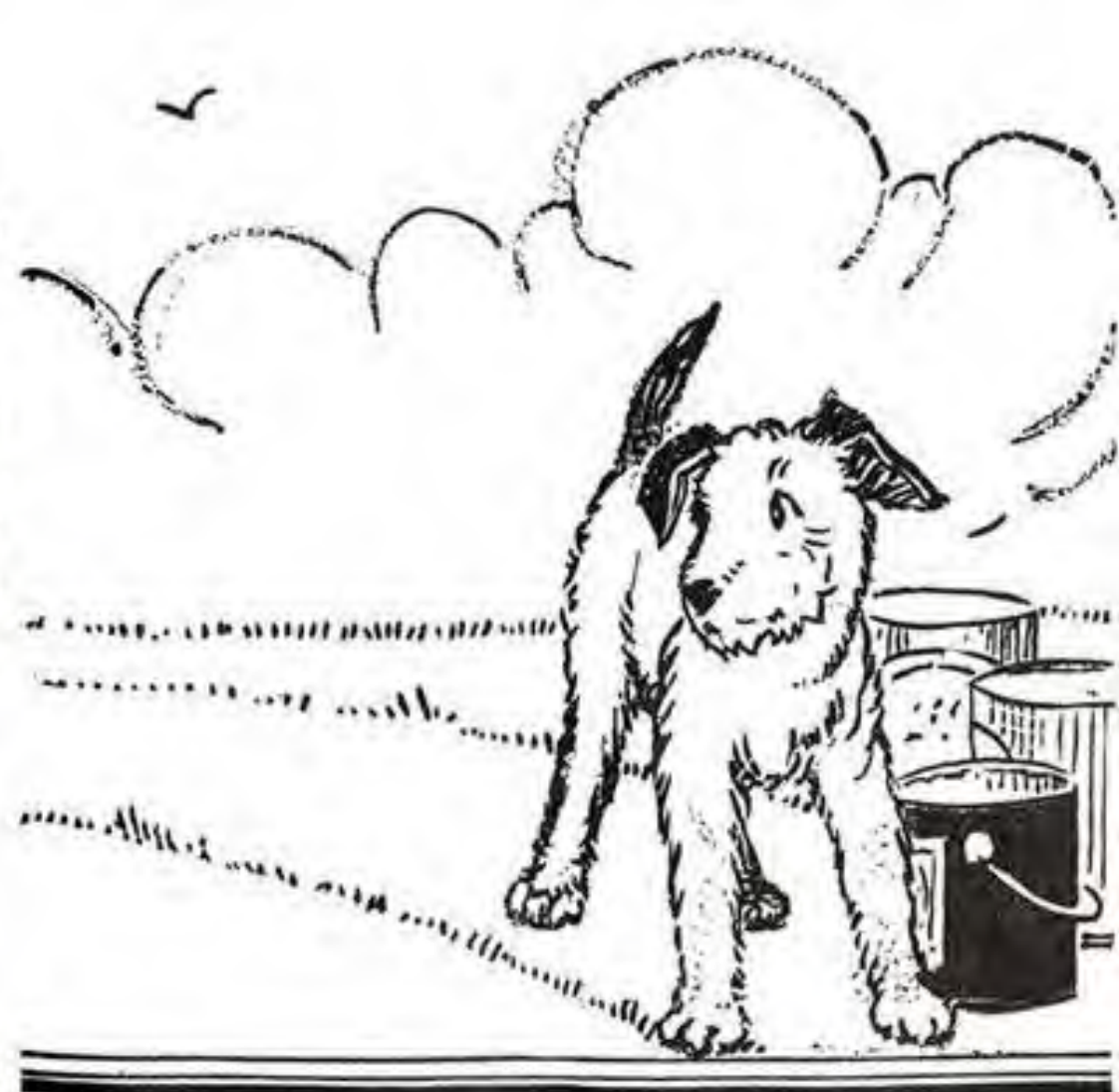
הם הניחו סולם לחלון
חדר המשחקים.

יום אחד היו בביתנו
צבעים.

"אלמד אתך לעלות
בסולם."

"הי בינגו" אמר בוב

לא ידעתי האם אני רוצה
לטפס על סולם.

זה נראה דבר קשה.

הוא יצא מחלון שתחת
הגג.

ואז ראיתי עשן שיוצא
מהבית שלנו.

זה היה ג'ון הגנן.

מישהו קרא "שריפה!"

"היא תישרף!"

"מטילדה בחדר
משחקים" קראה בטי.

העשן היה סמיר.

**לא רציתי שמטילדה
תישרף אז עליתי בסולם.**

**ניצוץ נפל כמעט על
הראש שלי.**

דמעות יצאו מעיני.

בחדר משחקים היה
הרבה עשן.

אבל המשכתי לעלות.

אך בסוף מצאתי אותה.

לא יכולתי לראות את
המיטה של מטילדה.

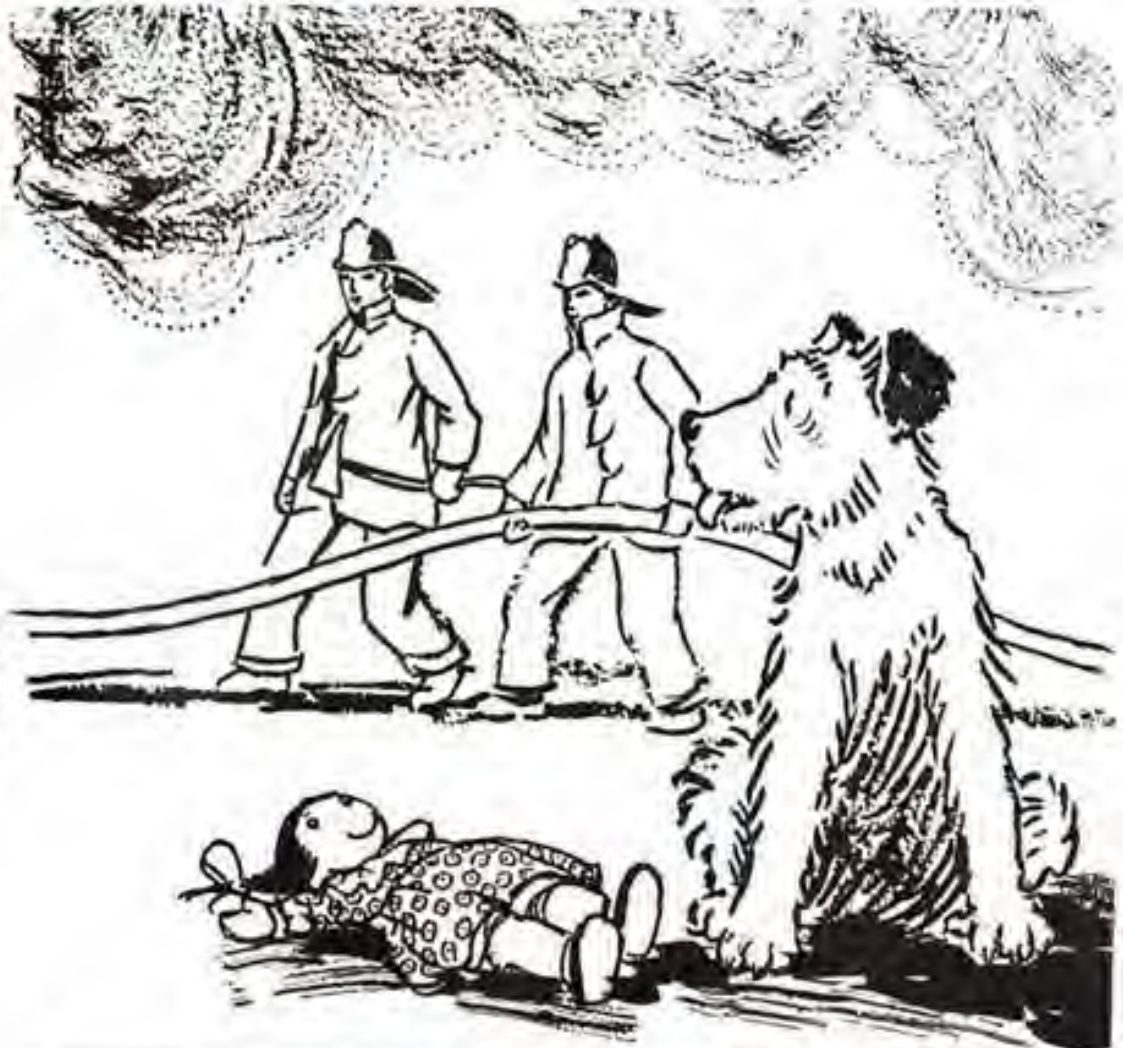
וירדתי מהסולם.

לקחתי מטילדה בשניי

בטי אמרה שאני כלב קטן
טוב,

אז באו הכבאים וכיבו את
האש.

ואני באמת כזה.

ובוב אמר שאני גיבור.

ולא מציק לה יותר.

עכשיו אני אוהב מטילדה.

אתה צריך להיות נחמד
כלפיה.

אם אתה מציל חיי בובה,

